

holdssted, hvor de ere beskæftigede, i Stedet for at de muligvis ellers vilde drive om uden Maal og Med. Men medens den nugældende Lov kun i væsentlig Grad tager Sigte paa de Virksomheder, der ere underlagte Arbejds- og Fabriktilsyn, og udtrykkelig undtager f. Eks. Landbrug, Havebrug, Skovbrug etc., saa tillade vi os at henstille,

- 1) at alt lønnet Børnearbejde saa vidt mulig inddrages under Lovens Bestemmelser, og
- 2) at der for de arbejdende Børns Vedkommende, der have daglig Skolegang — som Tilfældet er i Byerne —, fastsættes en Maksimumsgrænse af 5 Timer daglig for deres lønnede Arbejde.

Denne Arbejdstid vil i Forbindelse med Skoletiden som oftest udgøre ca. 10 Timer, og naar der desuden skal ydes Barnet en Smule Tid til Lektuelæsning, saa er dermed efter vor Formening den yderste Grænse naaet for, hvad der kan fordres af Skolebørn. En Arbejdstid paa 10 Timer maa ubetinget anses for det højeste, der paa nogen Maade kan kræves af Børn. Smlgn. § 10 i Lov af 11. April 1901 om Arbejde i Fabrikker.

Det er vort Haab, at den høje Regering og Rigsdag vil se med Velvillie paa disse vore Henstillinger i Retning af at indskrænke Børns erhvervsmæssige Arbejde. De af Statens statistiske Bureau udgivne Meddelelser om Børnearbejdet i Danmark vise, at der forekommer en betydelig Række Misbrug baade derved, at Børn i en alt for tidlig Alder anbringes ved lønnet Virksomhed, og derved, at der ofte tildeles Børnene en daglig Arbejdstid af uforholdsmæssig Længde. Paa disse Omraader er det nødvendigt, at der foretages gennemgribende Forandringer, ikke blot af Hensyn til Børnenes legemlige Sundhed, men ogsaa med Henblik paa det aandelige Arbejde, Skolen maa kræve.

Paa Bestyrelsens Vegne:

Ærbødigst

C. C. Jessen,

Professor, Læge,

Formand for Foreningen til Skolehygiejnens Fremme
